

KỆ SINH TỬ

CHÙA PHÚC MINH

*Địa chỉ: Thôn La Nguyễn, xã Minh Quang,
huyện Vũ Thư, tỉnh Thái Bình*

Tài liệu lưu hành nội bộ

MỤC LỤC

1. SINH.....	3
2. GIÀ.....	4
3. BỆNH	5
4. CHẾT.....	6
5. SINH TỬ	7
6. NHÂN SINH CHẾT.....	9
7. CẬN TỬ NGHIỆP.....	10
8. THẬP THIÊN ÁC	12
9. BÁT CHÁNH TÀ	14
10. CHẤP THƯỜNG.....	17
11. CHẤP ĐOẠN	18
12. TỨC MẠNG TRÍ	19
13. THIÊN NHÃN TRÍ.....	20
14. CHƯ THIÊN	21
15. ĐỌA XỬ	23
16. VUI KHỔ DO MÌNH TẠO.....	24
17. THIÊN SỬ	26
18. NGƯỜI CHẾT	27
19. NIỆM CHẾT	29
20. CẦU SIÊU	30

1. SINH

Sinh ra trên cõi thế gian
Có thân ngũ uẩn có ngàn khổ đau
Vô minh ái thủ thâm sâu
Có hành có nghiệp dẫn đầu tục sinh
Từ khi có dáng có hình
Có căn có cảnh tâm tình khởi lên
Mắt tai mũi lưỡi thân tâm
Hướng theo ngoại cảnh sáu trần bủa vây
Đắm theo dục cảnh từ đây
Cái tâm ô nhiễm tạo gây nghiệp trần
Cái thân đã khổ muôn phần
Cái tâm ô nhiễm nhiều lần khổ hơn
Bi ai sâu muộn giận hờn
Khen chê yêu ghét thiệt hơn đủ điều
Sinh sinh tử tử sớm chiều
Ai hay cái chết lúc nào xảy ra
Đôi khi một chút lơ là

Tạo nên cái chết thật là bi ai
Có sinh có tử không sai
Chỉ là kiếp sống tương lai thế nào
Sinh Thiên tạo phước thanh cao
Ngục môn sâu thăm tội nào đã gây
Niết Bàn giải thoát từ đây
Tu tâm học đạo từ đây thoát trần.

2. GIÀ

Già nua vì có sinh ra
Cái thân tứ đại phải già đi thôi
Răng long tóc cũng bạc rồi
Lưng còng thân kẻo mấy hồi nữa đau
Chân tay nhức mỏi âu sầu
Trăm năm hồi tưởng mấy câu chuyện đời
Hào hoa oanh liệt một thời
Hoa tàn rơi rụng hết thời là đây
Bao nhiêu tật xấu đã xây

Bao nhiêu nghiệp chướng đã gây nên rồi
Phải mau tu tỉnh ngay thôi
Tu cho giải thoát luân hồi tử sinh
Thân già nhưng trí không già
Thân già trí phải sáng ra từng ngày
Có thân thì phải có già
Càng già càng phải ráng mà chuyên tu.

3. BỆNH

Có thân có bệnh là thường
Bệnh do nghiệp chướng tai ương kết thành
Bệnh do thời tiết phát sanh
Bệnh do ăn uống tâm hành tạo ra
Cái thân là bãi tha ma
Chứa bao xác chết muôn là chúng sanh
Bao nhiêu giò bọ hôi tanh
Bao nhiêu giun sán xung quanh từng bầy
Bệnh nguồn chất chứa ở đây

Làm sao tránh khỏi thân này đau thương
Thuốc thang cứu chữa đủ đường
Bệnh này bệnh khác đau thương đến già
Cái thân có bệnh rề rà
Cái tâm sâu não mới là bệnh to
Thân này bệnh chút đã lo
Còn tâm có bệnh thì cho thuốc gì
Phật Đà thuyết pháp diệu kỳ
Đoạn trừ tâm bệnh một khi thực hành
Tu tâm cho bệnh chóng lành
Đoạn trừ phiền não tử sanh hết liền.

4. CHẾT

Mạng sống thì rất mong manh
Cái chết song hành đi sát ở bên
Dù cho tuổi thọ vững bền
Đến ngày tận số cũng lên quan tài
Ai cũng muốn được sống giai

Mà không hiểu được sống dài làm chi
Tham lam hưởng thụ vô nghi
Mai này chết đến biết đi đường nào
Say mê thế sự tào lao
Chết trong lưu luyến thì sao thoát trần
Luân hồi nghiệp báo xoay vần
Sinh rồi lại tử muôn phần khổ đau
Còn không tỉnh ngộ mau mau
Tu tâm giải thoát để sau an nhàn
Hành thiền chẳng quản gian nan
Niết Bàn bất tử lạc an hưởng về.

5. SINH TỬ

Người ta sống ở trên đời
Tử sinh là lẽ hợp thời tử sinh
Nghiệp xưa đã tạo dáng hình
Cái thân tứ đại tử sinh vô thường
Sinh ra kẻ ghét người thương

Đến khi chết chóc thường thường bi ai
Hai đường sinh tử không sai
Cuộc đời ngắn ngủi có ai biết rằng
Tử sinh muôn kiếp đầy chẳng
Sinh sinh tử tử chịt chằng vô biên
Có khi sinh khắp cõi Thiên
Có khi đọa xứ khắp miền khổ lao
Đạo qua hết thảy thấp cao
Mật mù sống chết sinh vào sinh ra
Chán chường khổ não bao la
Mệt nhòai vì đã hiểu ra sự đời
Vào sinh ra tử chơi vơi
Tìm đường giải thoát cõi đời vô minh
Hành thiền cho trí tuệ sinh
Con đường giải thoát tử sinh muôn đời.

6. NHÂN SINH CHẾT

Cái chết có bốn nguyên nhân
Tử sinh là lẽ không phân trẻ già
Một là nghiệp trước tạo ra
Đến khi nghiệp hết trẻ gì cũng đi
Hai là tuổi thọ đến kỳ
Dù còn nghiệp vẫn phải đi đổi đời
Ba là nghiệp tuổi đến thời
Cả hai cùng hết phải rời nhân gian
Bốn là cuộc sống bất an
Họa tai ập đến cắt ngang mạng lành
Bốn nhân cái chết tạo thành
Mấy ai thoát khỏi tử sanh vô thường
Thân này đâu có cứu trường
Sống thì phải biết chọn đường mà đi
Chết rồi không thể mang gì
Gia tài quyền thuộc không đi theo mình
Nghiệp lành nghiệp ác bình sinh

Tạo rồi nó sẽ theo mình mà thôi
Sống thì phải biết vun bồi
Tu tâm tạo phước để rồi mang theo.

7. CẬN TỬ NGHIỆP

Mỗi người đến lúc lâm chung
Sẽ thấy hình ảnh cuối cùng hiện ra
Đó là nghiệp của chính ta
Tùy theo tốt xấu để mà tái sinh
Nếu như ác nghiệp hiện hình
Thấy lòng sợ hãi tâm tình bất an
Tái sinh đọa xứ gian nan
Tương lai sẽ chịu muôn ngàn khổ đau
Nghiệp lành xuất hiện như sau:
Thấy mình bố thí cúng dâng
Hoặc là giúp đỡ ban ân đến người
Tu tâm tạo phước ở đời
Nghe kinh học pháp những nơi thiện lành...

Thấy lòng hoan hỷ tịnh thanh
Nhân lành cho quả tái sinh đến rồi
Hào quang tỏa sáng trên trời
Hóa sinh Thiên giới là nơi an lành
Nếu sinh trở lại đời này
Nhập thai thân mẫu chìm ngay hữu phần
Quên luôn quá khứ xoay vần
Sinh ra nhân thế vừa gần vừa xa
Từ đâu mình đã sinh ra
Mai sau khi chết biết là đi đâu
Quẩn quanh sinh tử bấy lâu
Tùy theo nghiệp tạo dẫn đầu tái sinh
Ngày nào chưa hết vô minh
Thì dòng nghiệp lực tái sinh chưa dừng.

8. THẬP THIỆN ÁC

Cội nguồn thiện ác nơi tâm
Phước lành hay tạo lỗi lầm từ đây
Hai đường tạo tác dựng xây
Khổ đau hạnh phúc từ ngay tâm mình
Ác là sát hại sinh linh
Không lòng thương xót hữu tình khổ đau
Thiện là cứu độ lẫn nhau
Hộ trì bảo vệ trước sau an lành
Ác là trộm cắp giết giành
Không cho mà lấy thì thành ác nhân
Thiện là bố thí ban ân
Cho người là tạo phước ân cho mình
Ác là tình tứ rập rình
Vợ chồng người khác với mình tà dâm
Thiện là đoạn dục lỗi lầm
Không tà dâm cũng không tâm dục tham
Ác là lời nói dối gian

Chuyện không nói có có thì nói không
Thiện thì chân chánh thật thà
Nói lời lợi ích thật thà không sai
Ác là xui khiến người ta
Nói lời chia rẽ bất hòa với nhau
Thiện là hòa hợp trước sau
Nói lời mà khiến cho nhau hài hòa
Ác là thêm chuyện nhỏ to
Nói cho người khác phải thò tội ra
Thiện là khuyến khích người ta
Chuyện to thành nhỏ giải hòa với nhau
Ác là nói những lời đau
Nói lời độc ác cho nhau khổ sầu
Thiện là giảng nói pháp mầu
Nói lời hiền thiện khổ sầu tiêu tan
Ác là phóng dật buông lung
Đắm say ngũ dục vô cùng tham lam
Thiện là đoạn dục ly tham

Chánh tâm chánh trí không ham dục trần
Ác là ghen ghét hận sân
Ghét người nhưng lại yêu thân vô cùng
Thiện là hỷ xả bao dung
Từ bi lân mẫn như cùng một thân
Ác là tốt xấu chẳng phân
Chánh tà không tỏ muôn phần ngu si
Thiện là chánh trí tuệ tri
Đoạn trừ hết sạch ngu si não phiền
Cũng là tâm trí hiện tiền
Không tu thì ác hiển nhiên tỏ bày
Tu tâm thì thiện sinh ngay
Thiện sinh ác diệt tâm này phải tu.

9. BÁT CHÁNH TÀ

Sống theo chánh đạo thì an
Sống theo tà đạo muôn ngàn khổ đau
Chánh tà hai ngã khác nhau

Đi theo bát chánh hãy mau bỏ tà
Chánh là trí tuệ hiểu ra
Con đường thoát khổ phải là tu tâm
Tà là tri kiến lạc lăm
Ham vui giả tạm để tâm nhiễm trần
Chánh là suy xét thật chân
Tư duy sự thật dần dần ngộ ra
Tà là say đắm thiết tha
Suy tư hưởng dục là tà tư duy
Chánh là lời nói thật thà
Nói ra sự thật thật là chánh ngôn
Tà là lời nói gian tà
Nói lời không thật thật là tà ngôn
Chánh là hành động thiện lành
Cả thân khẩu ý thực hành chánh chân
Tà là tạo tác lỗi lăm
Ba nghiệp bất thiện vì tâm hướng tà
Chánh là nuôi sống mạng ta

Bằng nghề lương thiện tạo ra thiện lành
Tà là làm hại hữu tình
Bằng nghề bất thiện nuôi mình tà nhân
Chánh là nỗ lực tinh cần
Làm lành lánh dữ tu thân từng ngày
Tà là tích cực hăng say
Làm điều vô ích từng ngày buông lung
Chánh là nhớ nghĩ thiện lành
Giữ gìn chánh niệm pháp hành nhớ ghi
Tà là phiền não trị vì
Để cho vọng tưởng lôi đi suốt ngày
Chánh là thiền định thẳng ngay
Hành thiền tâm định từng ngày tu tâm
Tà là bất thiện lỗi lầm
Buông lung phóng dật hư tâm từng ngày
Thực hành chánh đạo thẳng ngay
Con đường giác ngộ từng ngày an vui
Sống theo tà đạo chôn vùi

Trần lao khổ não ngậm ngùi bi ai
Thực hành bát chánh không sai
Niết Bàn sẽ chứng bi ai sẽ dừng.

10. CHẤP THƯỜNG

Thế gian tà kiến chấp thường
Nghĩ rằng có cõi sống trường cửu lâu
Đó là chấp trước thâm sâu
Khiến cho nhân thế khổ sầu si mê
Trần gian vui khổ não nề
Thiên đường lạc thú đam mê cũng tàn
Lẽ thường có hợp có tan
Có sinh có tử muôn ngàn đổi thay
Từ cao đến thấp xưa nay
Luôn trong trạng thái đổi thay điều tàn
Thân tâm vạn vật chẳng an
Tại sao lại chấp thế gian là thường
Si mê nên chẳng tỏ tường

Thấy ra chân lý vô thường diệt sinh
Tu tâm cho hết vô minh
Ngộ ra sự thật chúng sinh vô thường
Nào đâu có cõi cửu trường
Chỉ là tà kiến chấp thường mà thôi.

11. CHẤP ĐOẠN

Thế gian chấp đoạn cho rằng
Sinh rồi sẽ tử vĩnh hằng dài lâu
Tội to tà kiến thâm sâu
Không tin nhân quả ngập đầu vô minh
Không tin thiện ác tội tình
Không tin thiện phước do mình tạo ra
Thiên đường địa ngục cao xa
Vì không nhìn thấy nên là không tin
Đó là chấp đoạn thực tình
Cực đoạn bất tận vô minh tội cùng
Luân hồi vô thủy vô chung

Chìm trong đọa xứ tận cùng u mê
Muôn đời sau vẫn thảm thê
Tận cùng tội lỗi u mê chấp này
Không mau tỉnh ngộ đổi thay
Giữ tâm chấp đoạn đặng cay trường kỳ.

12. TÚC MẠNG TRÍ

Có nhiều đời sống đã qua
Mà nay quên hết thành ra mơ màng
Trong kinh Phật thuyết rõ ràng
Với tâm định tĩnh dễ dàng thấy ra
Bao nhiêu kiếp sống đã qua
Theo dòng nghiệp lực để mà tái sinh
Nghiệp lành sinh ở cõi lành
Nhân gian Thiên giới nghiệp lành tuệ tri
Tham lam sân hận ngu si
Tạo ra nghiệp ác dẫn đi đọa đày
Súc sinh địa ngục khổ thay

Gieo nhân đời trước đời này chịu thôi
Đó là sự thật luân hồi
Tu tâm cho sớm để rồi thoát ra
Thực hành giáo pháp Phật Đà
Tu tâm giác ngộ vượt qua luân hồi.

13. THIÊN NHÃN TRÍ

Có nhiều cõi sống khác nhau
Thiên đường địa ngục thấp cao muôn ngàn
Trong kinh Đức Phật truyền ban
Nhờ Thiên nhãn thấy muôn ngàn chúng sinh
Với tâm nhu nhuyễn tịnh minh
Công phu thiền định tự mình chứng tri
Hướng tâm đến chúng sinh gì
Xét xem quá khứ nghiệp gì tạo ra
Tùy theo nghiệp lực đó mà
Tái sinh dưới thấp hoặc là trên cao
Tâm lành thì tạo nghiệp lành

Nghiệp lành cho quả cõi lành tái sinh
Ác tâm thì tạo lỗi lầm
Sinh vào cõi ác thân tâm khổ sâu
Hành thiện tâm định thâm sâu
Tuệ tri các cõi khổ sâu an vui
Đều do nghiệp lực chín mùi
Vào giờ cận tử chết rồi tái sinh
Đoạn trừ nghi hoặc nơi mình
Tấn tu giải thoát tử sinh luân hồi.

14. CHỮ THIÊN

Chữ Thiên Tứ Đại Thiên Vương
Năm trăm tuổi thọ là thường thọ Thiên
Cũng bằng chín triệu năm trường
Nhân gian tuổi thọ một đường kém xa
Đao Lợi Thiên giới Ba Ba
Ba sáu triệu năm vẫn chẳng già
Dạ Ma là cõi thứ ba

Một trăm bốn bảy triệu mùa an vui
Đâu Suất cõi Tu Sĩ Ta
Năm trăm bảy sáu triệu năm an hòa
Hóa Lạc cõi tự hóa ra
Hai tỷ ba lẻ bốn năm xa hoa
Tha Hóa do người khác hóa ra
Dục lạc hơn là chín tỉ năm
Còn cao hơn nữa cõi Phạm Thiên
Sống bằng năng lực của tâm thiền
Không ăn không uống không sâu muộn
Chứng nào thiền lực vẫn chưa nguôi
Xả tham bố thí sinh Thiên
Xả tham bố thí hành thiền viễn ly
Hạnh nhân trì giới sinh Thiên
Hạnh nhân trì giới hành thiền định tâm
Đức tin cung kính sinh Thiên
Đức tin cung kính hành thiền thoát ly
Lắng nghe Phật pháp sinh Thiên

Lắng nghe Phật pháp hành thiền tuệ tri
Chánh tri chánh trí sinh Thiên
Chánh tri chánh trí hành thiền vô sinh.

15. ĐỌA XỬ

Bốn đường đọa xứ khổ thâm sâu
Tội đã gieo rồi trốn ở đâu
Nghiệp ác chín mùi cho quả báo
Chết vào đọa xứ ấy thật lâu
Địa ngục thâm sâu khổ thiết tha
Vô minh tà kiến cũng do ta
Ác nghiệp làm nhân vào đọa xứ
Kêu gào ai biết khổ bao la
Súc sinh si ám cũng do ta
Không đi đường chánh lại theo tà
Không lòng hổ thẹn mà gieo tội
Nhiều loài muông thú đã sinh ra
Ngã quý khổ đau lại xấu xa

Tham lam bòn xén quá đi mà
Lang thang tìm kiếm lòng không thỏa
Vì còn nghiệp quả đã gây ra
Tu La sân hận cũng do ta
Phước lành một chút hận sâu xa
Chiến tranh Thiên giới vẫn chưa qua
Hận sân gieo trước nên cho quả
Chiến tranh dai dẳng A Tu La
Bốn đường đọa xứ khổ thiết tha
Cũng do tâm tánh nhiễm trần sa
Ngu si tạo tội nên sâu khổ
Đã lỡ đọa rồi thật khó ra.

16. VUI KHỔ DO MÌNH TẠO

Ở đời có khổ có vui
Do mình tạo tác khổ vui do mình
Ai hay làm hại chúng sinh
Là mình đã tạo cực hình cho thân

Ai còn nóng tính hận sân
Tự mình thiêu đốt khổ thân nhiều đời
Mê say hưởng dục chơi bời
Là nhân sâu khổ nhiều đời bất an
Ai còn tâm trí mê man
Không phân thiện ác ngập tràn ngu si
Luân hồi các nẻo ra đi
Khổ do tâm trí ngu si của mình
Ai không làm khổ chúng sinh
Là mình đã tạo cho mình lạc an
Hảo tâm bố thí phát ban
Là ta đã tạo sang giàu cho ta
Thành tâm kính lễ Phật đà
Phước lành cao thượng cũng là quý nhân
Hai đường thiện ác tỏ phân
Lắng nghe giáo pháp hiểu chân chánh tà
Tu tâm trí tuệ sáng ra
Đoạn trừ phiền não thật là an vui.

17. THIÊN SỨ

Có năm Thiên sứ báo động ta
Trí nhân sớm biết để nhận ra
Lo tu tỉnh thức còn chưa trễ
Mai này sẽ tránh gặp Diêm La
Thế gian hễ thấy một người già
Đó là Thiên sứ nhắc nhở ta
Tu ngay bởi cái già đang đến
Chớ đợi sau này hối đã qua
Thế gian hễ thấy một người đau
Thiên sứ nhắc tu phải tu mau
Mai này đau đốn quặn tâm trí
Không thể hành trì thiện pháp đâu
Người đời mang xác chết chôn sâu
Thiên sứ nhắc ta hãy hồi đầu
Buông xả thế duyên tầm chánh đạo
Hai bàn tay trắng có gì đâu
Đứa trẻ sinh ra nhắc nhở ta

Luân hồi sinh tử ngán bao la
Bấy nhiêu thống khổ còn chưa chán
Thì dòng tục lụy vẫn chưa qua
Tội nhân hành quyết pháp trường xa
Cùm gông xiềng xích xẻ thịt da
Đó là Thiên sứ cho ta thấy
Địa ngục trần gian cũng có mà.

18. NGƯỜI CHẾT

Người chết họ đã đi đâu
Thân nhân lễ bái kêu cầu được chi
Luân hồi các nẻo ra đi
Lễ cho người sống ưu bi bớt sầu
Người đi thì đã đi rồi
Người còn ở lại hãy hồi tỉnh mau
Đời người sinh trước tử sau
Ai ham thế sự thì đau khổ dài
Nghiệp nhân quả báo không sai

Tự mình tạo tác tương lai của mình
Mai này khi chết tái sinh
Đớn đau địa ngục cực hình tội to
Sinh làm ngã quý co ro
Xan tham đói khát chẳng no bao giờ
Súc sinh sống chết vật vờ
Ngu si tâm tối lơ mơ biết gì
Tu La phước có nhưng vì
Nghệp sân còn nặng vậy thì đấu tranh
Làm người nhờ có nhân lành
Làm người sống chết mong manh khó lường
Sinh Thiên phước lớn phi thường
Sinh Thiên hưởng phước trên đường tử sinh
Ngày nào chưa hết vô minh
Luân hồi còn đắm tử sinh còn dài
Trí nhân học pháp Như Lai
Hành thiền chỉ quán đoạn dài vô minh
Hành thiền trí tuệ phát sinh
Hành thiền để dứt tử sinh luân hồi.

19. NIỆM CHẾT

Thân này sẽ chẳng bền lâu
Ai ai rồi cũng chôn sâu dưới bùn
Sinh ra cái chết đã chờ
Là điều chắc chắn hẹn giờ ra đi
Nhìn sâu vào tấm tử thi
Giòi bu lúc nhúc vậy thì hiểu ra
Đó là sự thật của ta
Thân này rồi sẽ thối tha rã rời
Mai này cái chết đến nơi
Thân này là vậy có thời như không
Sự đời mọi thứ viễn vông
Chết là sự thật sẽ không gì bằng
Tại sao cứ phải lãng xăng
Mai này cũng chết chi bằng tỉnh ra
Chết là sự thật với ta
Thân này phải chết thật là không sai
Tỉnh rồi thì hết bi ai

Nó là sự thật tương lai cận kề
Mong manh mạng sống ê chề
Chết là sự thật cận kề ở bên
Thân này không thể vững bền
Mỗi ngày chết đến ở bên một gần
Cho dù chăm chút cái thân
Nhưng không tránh khỏi thân dần chết đi
Tỉnh ra giấc mộng trường kỳ
Mau tu giải thoát sớm đi Niết Bàn.

20. CẦU SIÊU

Cầu cho người chết được siêu
Là điều người sống còn nhiều vô tri
Hai đường tử biệt sinh ly
Ai hay người chết đã đi đường nào
Cho hai cái lọ bình vào
Một đầy sỏi đá – kia là dầu phao
Rồi mang ra đứng bờ ao

Quảng hai xuống nước lọ nào nổi lên
Lọ kia sỏi đá thì chìm
Dầu phao tự nổi sự tình hiểu ra
Người gây tội lỗi như là
Lọ kia sỏi đá ắt là đọa sâu
Dù cho lẽ bái kê cầu
Cũng như lọ ấy góc đầu không lên
Người nào thiện nghiệp vững bền
Như bình phao nổi tự lên cõi lành
Dù cho lẽ bái thực hành
Cũng không cần thiết nghiệp lành tự siêu
Sinh làm ngã quỷ tiêu điều
Mới nhờ người sống cầu siêu phước lành
Trước tiên phải có lòng thành
Kính tin Tam Bảo phước lành tạo ra
Cúng dàng Tam Bảo Phật Đà
Hướng về người mất mong qua khổ này
Nếu như phước quả sâu dày

Nghiệp nhân đã cạn đến ngày siêu sanh
Thiện tâm hợp trí thì thành
Mê tâm mờ trí thì sanh tội tình
Dù cho lễ bái linh đình
Không tạo ra phước không sinh cõi lành
Phước lành sinh bởi tâm lành
Tâm lành là bởi thực hành tu tâm
Tu tâm hồi hướng phước âm
Cho người đã mất hưởng phần an vui.

Sadhu, sadhu, sadhu!

Lành thay, lành thay, lành thay!